

תת"ע 5465/11/13 - מדינת ישראל נגד יואב מיכאל אלחייני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5465-11-13 מדינת ישראל נ' אלחייני
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים

המאשימה

נגד

יואב מיכאל אלחייני

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לאור האדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").
2. על פי כתב האישום נטען, כי ביום 04.11.13 בשעה 11:00 לערך, נהג הנאשם במונית, מסוג קיה בצבע לבן, בצומת יעקב פת - יהודה הנשיא בירושלים, ולא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום, בשעה שבצומת היה רכב אחר שהגיע מכיוון אחר.
3. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הוא נהג מונית ואין לו קשר לעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הראיות

4. מטעם המאשימה העידה השוטרת **רס"ל שירן נעים**, אשר נהגה בניידת והבחינה בביצוע העבירה על ידי הנאשם (להלן: "**השוטרת**" או "**שירן נעים**"); **רס"ל מוריה סעדון**, אשר ישבה במושב שליד הנהג. אמנם היא לא הבחינה בביצוע העבירה אלא הבחינה במונית רק לאחר שהשוטרת שירן נעים הסבה תשומת ליבה לכך שבוצעה עבירה והחלה בנסיעה אחר המונית. השוטרת סעדון הייתה נוכחת בעת עצירת המונית וברישום ההזמנה לדין וכתב האישום.
5. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

6. על המאשימה הנושאת בנטל ההוכחה להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו קרי; חצה את הצומת באור אדום, וכי העובדות והראיות אינן מתיישבות עם מסקנה הגיונית אחרת כלשהי, זולת אשמת הנאשם. לעומת זאת, הנאשם, די לו בכך שיצביע על ספק סביר ויראה כי גרסתו הינה אפשרות מתקבלת על הדעת שיש לה אחיזה בחומר הראיות ושאיננה בבחינת השערה נטולת בסיס בראיות או אפשרות תיאורטית גרידא (ראה: י. קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, חלק רביעי, עמ' 1674-1681).
7. לאחר ששקלתי את חומר הראיות שמעתי את העדים והתרשמתי מעדויותיהם הגעתי למסקנה כי המאשימה הוכחה את האשמה שיוחסה לנאשם מעבר לספק סביר. אני קובע כי הנאשם חצה את הצומת באור אדום. אציין, כי אני סבור שאין בטענות כפי שהעלה הנאשם, כדי להעלות ספק בגרסת השוטר, ואסביר:
8. ראשית, על מנת להבין כיצד התבצע זיהוי הרכב על ידי השוטר יש להסביר את המיקום בו הייתה הניידת עת הבחינה בביצוע העבירה. השוטר תיעדה באופן מפורט את מיקום ביצוע העבירה וערכה סקיצה (ת/1 - ת/2). השוטר התייחסה באופן מפורט בין היתר, מסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתה, מקום עצירת רכב הנאשם ועוד.
9. השוטר שירן נעים ציינה באופן מפורט בהזמנה לדין וכתב האישום תחת הכותרת "נסיבות המקרה" כי היא הגיעה מכיוון כללי פת גולומב לכיוון כללי דב יוסף, בנתיב שני משמאל המיועד לנסיעה ישר. כאשר משמאלה נסעה המונית בנתיב השמאלי קיצוני המיועד לפנייה שמאלה מיעקב פת לכיוון יהודה הנשיא. הניידת הייתה ראשונה בצומת.
10. עוד ציינה השוטר, כי היא הבחינה במונית כאשר התקרבה לכיוון הצומת, אז האור ברמזור התחלף לאדום, המונית האטה ולפתע המשיכה בנסיעה שמאלה לכיוון כללי פת גולומב.
11. בשלב זה, הפעילו השוטרות סירנה ויצאו בנסיעה אחר המונית. אין מחלוקת, כי לא נשמר קשר עין רצוף עם המונית.
12. השוטר מוריה סעדון העידה בפניי כי היא כרזה פעמיים לנאשם לעצור אולם, הוא לא עשה כן. משכך, סברו השטרות כי הנאשם מנסה לחמוק מהן.

מיקום עצירת המונית

13. השוטר העידה בפניי כי לאחר שהנאשם פנה שמאלה לרחוב יהודה הנשיא לאחר מכן מיד פנה ימינה לרחוב קנאי הגליל. בהתאם לעדותה של השוטר, בשלב זה, היא החליטה לנסוע בדרך אחרת ולהגיע ליציאה מרחוב קנאי שם לעצור את המונית. "**החלטתי להגיע אליו מהיציאה השנייה של קנאי הגליל והמשכתי בנסיעה על יהודה הנשיא פניתי לאליעזר הגדול ומשם דרך רחוב יוסי בן יעזר הבחנתי במונית הנ"ל כאשר היא יוצאת מקנאי הגליל ועמדה בפנייה לשמאלה לכיוון יוסי בן יעזר**" (ת/2).

14. בעדותו של הנאשם יש בכדי לאשש את גרסתה של השוטרת. שכן הנאשם מאשר כי הוא פנה שמאלה לרחוב יהודה הנשיא ולאחר מכן פנה ימינה לרחוב קנאי הגליל עד שנעצר על יד השוטרת בצומת ברחוב יוסי בן יעזר (עמ' 17, ש' 7-12; עמ' 18, ש' 2). לאמור, הנאשם מאשר כי נסע במסלול הנסיעה כפי שפירוטו השוטרות בעדותן.

זיהוי רכב הנאשם

15. אין מחלוקת כי מדובר במונית מסוג קיה. השוטרת שירן נעים ציינה בהזמנה לדין כי הבחינה בשלושת הספרות האמצעיות בלוחית הזיהוי שהינם "614" עוד ובסוף הבחינה, כי מדובר במונית שצורתה בחלקה האחורי מרובעת.

16. השוטרת חזרה והעידה בפניי כי מדובר במונית בצורה מאוד ייחודית כך שיכלה הייתה להבחין בה "ראיתי את לוחית הזיהוי ואת סוג המונית כפי שנרשם, שמדובר בצורה מרובעת מאחורה. אין הרבה מוניות כאלה, זו מונית מאוד יחודית. יש לה מרובעת" (עמ' 2, ש' 25-26). עוד העידה השוטרת בחקירתה החוזרת כי הרכב שראתה מבצע את העבירה הוא בוודאות הרכב שעצרה בסופו של יום (עמ' 7, ש' 15).

17. הסניגורים עשו מאמצים רבים בכדי לעורר ספק שמא השוטרת טעתה ומונית אחרת ביצעה את העבירה.

18. אציין, כי הסניגורים הציגו בפני תמונות של 6 דגמי רכב שונים שלכולם יש צורה מרובעת לכאורה. אולם, אין בכך בכדי לקעקע את עדותן של השוטרות.

19. מהראיות שהובאו בפניי הגעתי למסקנה כי לא נפל פגם בזיהוי רכבו של הנאשם. עדותם של השוטרות הייתה בהירה ועקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית. העובדה שקיימים 6 דגמי רכב שצורתם האחורית מרובעת אין בה בכדי לשנות מהתוצאה אליה הגעתי. שכן מה הסבירות שבאותו מועד, תיסע באותו מסלול, מונית מוג קיה, ששלושת הספרות האמצעיות בלוחית הזיהוי זהות.

20. השוטרת ציינה במזכר שערכה כי תגובתו הראשונית של הנאשם הייתה "מה פתאום, נו זה היה צהוב" ולאחר שנמסר לו העתק ההזמנה לדין וכתב האישום אמר לשוטרת "בשביל מה הזמנה לבית משפט, היית יכולה לתת לי דוח וזהו" (ת/2).

21. אמנם הנאשם הכחיש כי דברים אלה נאמרו על ידו אולם, עדות השוטרת אמינה בעיני ולא זו אף זו, השוטרת לא נחקרה על ידי הסניגורים לגבי כך ולא נשאלה מדוע נרשמו דברים אלה מפיו של הנאשם שלטענתו אינם נכונים. גרסתו של הנאשם לפיה השוטרות משקרות שכן הוא לא אמר להן "חצי מילה" (עמ' 18, ש' 20) אינה הגיונית ואינה מתיישבת עם המציאות. תמוהה בעיני כיצד יתכן שהנאשם שסבור כי לא ביצע כל עבירה לא יגיב לאשמה שיוחסה לו על ידי השוטרות.

22. הנאשם העיד בפניי כי אין היכרות מוקדמת בינו לבין הנאשם. לטענתו, כנראה שהשוטרת "ראתה בלאגן ואמרה בו ניפול על הנהג" (עמ' 17, ש' 25-26). לא מצאתי יסוד להניח כי כך ארע במקרה שבפני.

23. לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי תפול אשמות שווא לנאשם ועל אף שהוא אינו חצה את הצומת באדום תחליט לנסוע ולבצע מרדף אחריו שכן באם גרסתו של הנאשם נכונה לפיה הנאשם עמד ברמזור אדום ורק כשהתחלף האור ברמזור לירוק החל לפנות שמאלה, אזי מה האינטרס של השוטר שבכלל עמדה בנתיב לנסיעה ישר להחליט להתחיל במרדף אחר הנאשם!?

24. יתכן, והנאשם לא הקדיש תשומת לב לאורח הנהיגה שלו ומבלי לשים לב חצה הצומת באור אדום. וזאת למרות שהוא סבור ומאמין כי לא עשה כן ".....לפי דעתי אני לא עברתי באור אדום אלא באור ירוק מלא...." (עמ' 16, ש' 4-5). בחקירתו הנגדית הסביר הנאשם כי הוא עמד באור אדום ורק לאחר שהתחלף הרמזור לאור ירוק הרכב שעמד לפניו החל בנסיעה והוא החל נוסע אחריו. אין בכך בכדי לשלול את העבודה כי עד אשר הנאשם הגיע לקו הצומת הרמזור התחלף לאדום אולם, הנאשם בכל זאת המשיך וחצה את הצומת. העובדה שלפי עדותו של הנאשם היה פקוק בצומת יש בה בכדי לתמוך אף בכך כי יתכן והרמזור התחלף לאדום כאשר הגיע הנאשם לקו הצומת. וגם יתכן כי הנאשם לא שם ליבו כי הוא חוצה הצומת באדום.

25. לאור כל האמור, אני קובע כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעל לכל ספק סביר ולכן אני מוצא להרשיע אותו בה.

לסיכום

26. אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד , 30 מרץ 2014, במעמד הצדדים